

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2226/2547

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสุรเชษฐ์ เลาะสูงเนินจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 190, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2547 ศาลชั้นต้นได้พิจารณาพิพากษาคดีนี้โดยลงโทษจำคุกจำเลยเป็นเวลา 3 ปี และลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน ตามร่างคำพิพากษา เอกสารลำดับที่ 13/1 ที่ปรากฏอยู่ในสำนวน แต่เมื่อทำการจัดพิมพ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นตามร่างคำพิพากษาดังกล่าวได้พิมพ์จำนวนโทษจำคุกจำเลยภายหลังจากลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกจำเลยเพียง 6 เดือน ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ลำดับที่ 13/2 ที่ปรากฏในสำนวนนั้น เป็นเรื่องพิมพ์ตัวเลขผิดพลาดตกระยะเวลาไป 1 ปี โทษจำคุกจำเลยจึงเหลือเพียง 6 เดือน ดังนั้น ศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้องตามความจริงได้โดยไม่ต้องมีคู่ความฝ่ายใดร้องขอตาม ป.วิ.อ. มาตรา 190 ประกอบมาตรา 215 และไม่ถือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด อีกทั้งไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอของโจทก์หรือไม่ ขอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264, 265, 268, 33 และ 91 ริมแผ่นป้ายทะเบียนปลอม 2 แผ่น (ป้ายแดง) ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 และ 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการที่จำเลยปลอมเอง จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมเพียงกระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง ประกอบมาตรา 265 จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน ริมแผ่นป้ายทะเบียนปลอม 2 แผ่น ของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าลดโทษให้จำเลยกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายว่า ตามที่อุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ลงโทษจำคุกจำเลย 6 เดือน เป็นจำคุก 1 ปี 6 เดือน ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2545 ศาลชั้นต้นได้พิจารณาพิพากษาคดีนี้โดยให้ลงโทษจำคุกจำเลยเป็นเวลา 3 ปี และลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน ตามร่างคำพิพากษา เอกสารลำดับที่ 13/1 ที่ปรากฏอยู่ในสำนวน แต่เมื่อทำการจัดพิมพ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นตามร่างคำพิพากษาดังกล่าวได้พิมพ์จำนวนโทษจำคุกจำเลยภายหลังจากลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกจำเลยเพียง 6 เดือน ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ลำดับที่ 13/2 ที่ปรากฏในสำนวนนั้น เป็นเรื่องพิมพ์ตัวเลขผิดพลาดตกระยะเวลาไป 1

ปี โทษจำคุกจำเลยจึงเหลือเพียง 6 เดือน ดังนั้น ศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้องตามความจริงได้โดยไม่ต้องมีคู่ความฝ่ายใดร้องขอตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ประกอบมาตรา 215 และไม่ถือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด อีกทั้งไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอของโจทก์หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น เห็นว่าการที่จำเลยปลอมแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์อันเป็นเอกสารราชการแล้วใช้เอกสารราชการปลอมดังกล่าวติดไว้ที่ด้านหน้าและด้านหลังของรถยนต์ที่จำเลยขับขี่ ย่อมเป็นเหตุทำให้รัฐไม่อาจควบคุมความปลอดภัยของสภาพรถยนต์รวมถึงไม่สามารถทราบประวัติความเป็นไปของการใช้รถยนต์ดังกล่าวอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมโดยรวมได้ พฤติการณ์แห่งคดีนี้บ่งชี้ว่าร้ายแรง แม้จำเลยไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ไม่สมควรลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน" พิพากษายืน

องค์คณะ

ชวลิต ยอดเนร · กุลพัชร อธิธิธรรมวินิจ · ประเสริฐ เขียนนิลศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2226/2547>